

A jövő politikája.

A magyar parlamenti életben talán még nem is volt rá példa, aminek most szentantui lehetünk: a képviselőház két napi tárgyalás után befejezte az állami költségvetés előirányzatának általános tárgyalását és elhatározta, hogy az eucharisztikus kongresszus ünnepségeinek lezajlása után haladéktalanul nekifog az egyes tárcák részletes tárgyalásához. A magyar közvélemény hozzászólt ahhoz, hogy a költségvetést hetekig tartó, széles mederben folyó politikai vita kíséri. Ezt az alkalmat szokták a különböző pártokhoz tartozó törvényhozók felhasználni arra, hogy a kormányzati politikáról alkotott véleményüknek kifejezést adjanak a bel- és külpolitika időszerű kérdéseit felvetve.

Minderre azonban a jelen költségvetési vitánál valóban nem volt szükség. Az elmúlt hónapokban lezajlott választójogi vita, valamint a társadalmi és gazdasági élet egyensúlyának hatályosabb biztosításáról szóló, ugynevezett zsidótörvény néhány héttel ezelőtt lefolyt tárgyalása igazán bőséges alkalmat nyújtott a törvényhozóknak arra, hogy az ország politikai helyzetére vonatkozó véleményüket a parlament előtt kifejtse. De emellett nagyon megkönnyítette és leegyszerűsítette a költségvetés általános vitáját ítéző Imrédy Béla miniszterelnök bemutatkozó beszéde is, amely teljes nyíltsággal és világos határozottsággal szögezte le a kormányelnök álláspontját minden fontos politikai vonatkozású kérdésben. Ebben a beszédben Imrédy Béla fényesen megvonta azt a drótszöveget, amelyet a törvényhozás egyes tagjai, de az ország közvéleményének túlnyomó része is követelt a nemzet nyugalma érdekében azok ellen, akik különböző jelszavak leple alatt az állam és társadalmi élet rendjének felforgatására törekednek. A miniszterelnök beszéde félreérthetetlen volt, éppen ezért teljesen tisztá a helyzetet teremtett, mindenki kiérezte ebből a kormányelnöki megnyilatkozásból, hogy a jelenlegi kormány semmi körülmények között nem fogja eltérni azt, hogy bármely világháborúhoz tartozó, bármely irányú politikai áramlatok, mozgalmak, vagy tömörülések azt a nyugodt légkört megzavarják, amelyre ennek a nemzetnek a reá váró nyugalomszerű feladatok sikeres elvégzése érdekében feltétlenül szüksége van.

Mert a miniszterelnök bemutatkozó beszédéből is nyilvánvaló, hogy az egész magyar életnek most egy fontos, halaszthatatlan és elodázhatatlan programja van: ez az egymilliárdos nagy beruházási program, amelynek keretében tudvalevőleg egyrészt honvédelmünket fogjuk a tényleges szükségleteknek megfelelően kiépíteni, másrészt ezzel összefüggően az ország legfontosabb gazdasági és szociális kérdéseit a megoldáshoz jutni. Ennek a programnak a gyakorlati megvalósítása már távolról

Veni Creator Spiritus.

„Ez lón nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése és eltelé az egész házzal, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek... És megjelentek mindnyájan Szent Lélekkel.” Így adja elő a Szentírás kiszínezve azt a jelenetet, amikor Jézus tanítványait, az egyszerű zsidó halászokat és vámszedőket, értelmünk által megközelíthetetlen módon, egyszerre csodás ihlet és emberfeletti akarat erőszakkal meg és rögtön megkezdte azt a munkát, amely közel kétezer esztendő óta tart s máig sem fejeződött be. Az a lélek, mely őket megszállta, a kereszténység élető ereje, az azóta a világot tovább lendítő, formáló erő, a Creator Spiritus, mint egyik katolikus himnusz nevezi.

Ez a lélek nem valami bölcsesség által kiagyalt metafizikai elvont fogalom, hanem a világunk, az életnek szemmel látható ténye, mely megnyilvánul a kereszténység minden nagy alkotásában. Előtheltt egyeseket, megszállhat társadalmakat, népeket, működhethet mint ösztönző, mint az embereket ösztönztetési akarat. A Szent Lélektől megihletett Pál apostol munkája a legnagyobb, legcsodálatosabb, amit eddig ember — hogy ujjai szót használják — a propaganda eszközeivel alkotott.

Ugyanaz a lélek sokszor megnyilvánul mint ható erő az európai emberiség nagy drámájában. Bátorításától, ihletéből szabadságharcok születtek; Európa népei lerázták a középkori megkötöttségek nyomását bilincseit s eltörölték a rabszolgaságot és jobbságot. Nekivágtak elszánt emberek az óceánokat és az amerikai ósvadonban új tüzheket teremtek a haladásnak és kulturának. A teremő Léleknek része van a tudomány csodáiban, amelyek sohasem jöttek volna létre kitartó munka és a sokszor önfeláldozásig menő lelkesedés nélkül. Időnként fellobbanak a bibliai tüzes nyelvek s a legdurvább önzés közepette látjuk a szeretet, az áldozatkészség, a segí-

teni és javítani akarás szellemét. A materialista, imperialista, nagyon hitbuzgóknak nem mondható XIX. században rengeteg szűk humánus, keresztényies intézményt sugallt és enyhítette az emberek szenvedéseit. A tőke és a munka XIX. és XX. századi áldatlan harcában megjelenik mint az ellentéteket kiegyenlítő szociális gondolat.

A keresztény egyházak azt tanítják, hogy a pünkösdi a lelki megújulásnak, az inspirációnak az ünnepe, azé az inspiráció, mely meglátja velünk a célt, össze tud fogni egy helyes irányba minden emberi akaratot. Annak az ihletnek az ünnepe, melynek minden magasabbra emelkedést köszönhetünk... A pünkösdi értelme ma nagyon időszerű. Napjainkban olyan megoldhatatlannak látszó nagy ellentétek torlódtak össze, hogy minden különösebb pesszimizmussal nélkül fel lehet vetni a kérdést: hogy vajon egy jobb, tisztultabb, boldogítóbb állapot felé haladunk-e a mostani megpróbáltatások árán, vagy belezuhanunk hanyathomlok valami kiszámíthatatlan örvénybe?

Pünkösdi és a Szent Lélek sohasem volt a kereszténység közel kétvezredes fennállása óta időszerűbb, mint napjainkban, a kísérletek, a bizonytalanság napjaiban. Új összefogó világszemléletre van szükség s ismét csodát várunk attól a Lélektől, mely első megjelenése óta anynyi csodát művelt. Ma a Tiberiusok és Neró császárok Rómájában élünk. Akkor, ezkerkilencszáz évvel ezelőtt az apostoli kereszténység új, nagy egységbe foglalta az ömáigval már teljesen meghasonlott, fejtőlre állított zsidó-pogány világot s azilárd keretet adott annak a bomlásban lévő társadalmak, melyet a római császárság már nem tudott összetartani. Az emberiség ma ismét ilyen összefogó erő vár s a jóérzésű emberek azért lobázkodnak, hogy züllött, agyonhajszolt, meggyötört világunkat ismét megváltssa, új ösvényre vezesse a Creator Spiritus hatalma. (—dny.)

„Ah, hol vagy magyarok...”

Írta: KOPPÁNY ISTVÁN.

Május 30-án, hétfőn kezdődött a kettős Szentévi második fejezete: a Szent István jubileumi év, első magyar királyunk halálának 900 ik évfordulója alkalmából. A legszentebb ereik: a Szent Jób, országos körútra indult Esztergomba, Szekesbéhárra, Egerbe, Kalocsára, Szegedre, Pécsre, hogy mindenütt erősítse hitükben és reményeikben a magyarokat. Első útja a királyi várkapolnából az országház elé vezetett, arra a helyre, mely egyedül hivatalos arra, hogy továbbra is megőrizze hiven azt az alkotmányt, melyet ez a Szent Kéz a magyarságnak örökidőkre előírt. A nemzetközi zarándok tömegek, melyek megtelek az elmúlt héten az eucharisztikus lelkiséggel, szemtanul voltak a vendéglátó nemzet határokra tul ugalzó, történelmi pompájú és jelentőségű családi ünnepének. Egy nemzet történelmi küldetésének erekléje jelent meg a tér és a tömeg fölött s a világ katolicizmusának legelső s a névtelen zarándokok tízezrei bódultak az erekléje előtt, mely jelképe Magyarország történelmi és európai missziójának.

sem politikai kérdés, sokkal inkább a gazdasági és pénzügyi szakemberek feladatkörébe tartozik annak egész lebonyolítása és keresztültelése. Olyan korszak következik tehát most a nemzet életében, amikor a politizálás kiass hátterbe szorul és sokkal, de sokkal fontosabb lesz a gyakorlati szakemberek sürke, mindennapi építő

és alkotó munkája.

Távolról sem kell tehát azt hinnünk, hogy a képviselőház talán kötelességmulasztást követett el akkor, amikor rövid két napi tárgyalás után napirendre tért a költségvetés általános vitája felett. Ellenkezőleg: a magyar törvényhozás alóháza ezzel a gyors elintézésel egyrészt méltányolni ki-

vezető megyét még nem találta meg. A megtelepüléssel megváltozott a magyarság életmódja és veszendőbe ment régi barckészsége, anélkül, hogy békés hajlamok fejlődtek volna benne.

A gondviselés különös kegyelme, hogy volt az országban egy éles, jövő századokba belátó szemű, mely meglátta a veszedelmet; volt egy nagyszabású elme, mely fölismerte a menekülés módját; volt egy emberfeletti akarat, mely rá tudta kényszeríteni a népet az egyetlen járható útra. A pogány magyarság már homlokán viselte a halál bélyegét, életjogosságát csak úgy szerezhetette meg, hogy vállalta az európai kereszténység keleti őrszemének tisztét.

Mélysegen és költőien szimbolikus cselekedet volt, midőn az első magyar király felajánlotta országát a Boldogságos Szűznek. A bensőséges vonatkozás, melyet a pogányság homályából előléptetett magyarság és a Fény Királynője közt szőtt, azt jelképezte, hogy Európa legbarciasabb népe meghódolt a művelődés és emberszeretet lenkölt erői előtt.

Minden mélyenjáró általakulással tulszók járnak együtt és a nagy forradalom, melyet István a trónról kezdett, a kilengéseivel megbánhatta sokak érzékenységét. Az óhítűk reakciója nem is annyira az új vallás, mint inkább azok ellen fordult, akik a hitérítés címén idegenek kezébe adták a hatalmat. De csakis azon a talajon, melyet Szent István éles kezevala felszántott, verhetett gyökereket a magyar királyság és borulhatott virágompába a nemzeti művelődés, melynek a török bódóltas izsaprtegeiből kiásoott maradványai újból és újból ámulatba ejtik az utódokat.

Azok, akik fel akarták osztani maguk közt Szent István örökségét, tisztában vannak vele, milyen misztikus erő árad szét a szent király emlékéből, azért is számuizik képeit és szobrait a templomokból, tiltják el tisztelettel. Szent István király dicsősége azonban az örökévalóságban vetett bonyort és tündökölni fog akkor is, mikor üldözödnék porait régen elfújta a szél.

S ha van magyar eszmény, mely felekezettől, így Szent István eszménye az. Tul domán és vallásos meggyőződés árnyalati különbségein, évezrede tud forrasztó erő lenni történelmi és világhézei szakadékok fölött a szent-istváni államessze, évezrede tud sugalmazó erő lenni Szent István, mint a magyar kereszténység küldetés-tudatának tetet öltött eszménye. A magyarság egysege, a trianoni határokon innen és tul, találkozik a jubileumi év ünnepségeinek fenségekben és a köznapok történelmi öntudatában Szent István emlékével. Ezek az ünnepek példázatk, hogy a keresztény Magyarország egységes és osztalatlant: időn és mesterséges válasszalakon át, mindent beborít Szent István palástja, mindent összetart, ami és aki magyar. A szent és a hős, a történelmi és a vallási szerep összeolvad a magyar országépítő emberfeletti alakjában. Elképzeltetetlen, hogy egy francia hugenotta ne érezze éppen egy nemzeti vésztentjének az orléansi szűzet, mint a francia katolikus.

István király, az országépítő és a politikus, István király, a keresztény uralkodó, István király, a katolikus szent, minden magyar felekezeti számára az a felekezettől, kinek emlékünepein találkozik az ezeréves ország társadalmának minden régeje az időlen, az egységes és töretlen szentistváni gondolat összhangjában.

vánta azt, hogy a kormány végre egy teljesen hiánymentes költségvetést terjesztett a ház elé, másrészt azonban módot is akart nyújtani arra, hogy mielőbb megindulhasson a nagy beruházási program gyakorlati megvalósítása és a nemzet akadálytalanul haladhasson a szociális kérdések megoldásának egyenes útján.

„Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga, ki voltál valaha országunk istápija?” — hangzik föl az ünnepi hetekben. Erred, magyar testvérem, hogyan rohan meg, jár át, üt szíven, ver le és magasztal föl az ének szavaira egy-szerre felelősséget és hivatást?... Előtte, a magyarság lángeszű és szent Demiurgosza előtt, a régi, bus, istenes ének szavával és siramával, mely föl-jajgat a magyar századok mélységeiből, sirunk ma nemzeti lealázottságunk mélyén... „Virágokért vala híres Pannónia, mely keret öntözi híven Szűz Mária”, — bujja az ősi ének s szívet-tépő akkordjaiban egymásra talál, egymás felé ölelkezik — bigyűk! — minden magyar, imádja bár Istenét ősei keresztény hitének különböző tradíciója szerint. A magyar középkor nagy, közös hitességének áldása és ereje száll az ünnepnapokon fölénk, egyikén azoknak a napoknak, amikor beteg századokért lakolva, beteljesedett rajtunk végzetünk minden sötét lehetősége.

Hová tűnt, hová oszlott, milyen távolba is szakadt örökségét lény, István király?.. Örökünkbe idegenek ülték és tul a szuronyoktól vont bátor-

kon tilos ez ünnepnapokon neved és emléked említése is. Mégis elveszhet-e meggyőzőühet-e bagyatkod, áldott job-bod emléke, mellyel a volgai lovas-t a pusztulás meredélyéről visszarántottad, Kelet és Nyugat határán ingó Kompor-ságunkat Európához kötötted és árván didergő lelkünket Krisztus tanításával betakartad?... Egyedül maradtunk meg itt, oh, Király, Ki szivedben hordtad néped sorsát, annyi nép közül, kiket a Dunatáj halottas estéi láttak akkor, amikor a félvilág másik felére roskadt. S míg annyi más népet már a könyörtelen elmúlás és feledés felé görgetett a sors örvénylő folyama, mi még megmaradtunk. De vajon éle-e még bennünk a kilencszáz év óta porladó szív egyedül megtartó intelmeinek lelke?... Igen, él! Tudjuk, érezzük, hogy az egész világ figyel ránk ezekben az ün-nepi hetekben s egy nemzet feleli ez áhítatos pillanatokban jelképpel és kiál-lással a világnak: hogy helyt áll az őr-ségben ma és kilencszáz éve, — őrségen: mely sorsa, végtete és örök életcélja.

Igen, él! S ez ünnepélyes órákban biza-kodó reménykedéssel pillant a jövő elé, történelmi feladatai felé!...

miután így megcsontkítva hagytak nekünk magyaroknak is egy darabot Hazánk-ból, az már olyan nagy jótétemény, hogy an-nál, — már nem mehettek tovább.”

A jelen történelmi időknek zajos mozgalmában sokszor eszembe jut 1914 szeptember hava. Mikor a központi ha-talmak hadereje már a francia főváros kapuit döngelte, még akkor is azt han-goztatta a központi hatalmak vezetői, hogy e háborúnak nem lehet célja terület nagyságodása. És ezt hangsúlyozta akkor is, amikor a nagyszerűen barcoló szerb hadsereget hazájából egészen ki-szorította. És én hiszem, hogy ezt az igé-retet állotta volna is a központi hatal-mak minden nemzete.

De eszembe jut még egy mondas is. Eszembe jut a ma forgatagának min-den vonatkozásában, mikor csak várom, csak várom néhány millió magyar testvé-remmel a nyugaton bölcseleti hatalmak kezdeményezését, hogy Hazánkat újra talpra állítsa.

Mert igazi béke csak akkor lesz Európában, ha országokban, gyarmatok-ban visszatér az 1913 év, mert a jelen-legi határokból soha egy vesztes nemzet belenyugodni nem fog.

És ha a nemzetek sorsát intéző nagyhatalmak most nem látnak eléggé és most nem hisznek a történelmi örök-nek újra való feltörő hatalmában, akkor igaz lesz az a székei közmondás, hogy „jön még kutyára dér...”

v. Pál Imre ny. áll.
honvédezedes.

emberiségnek. — Ez kell, hogy bevilá-gos az emberiség felelős tényezőjének lelkébe is, hogy megállítsák Krisztust! Válasszat a világ külső arcúlatát, — tér-ben és eszmékben, olyan szépszélesen, mint az égen a szél által összedort fel-hőfoltok, — a szikla áll keményen és a barsonak tovább fogják repíteni a világ minden tája felé a választ: Christus vin-cit! Christus regnat!! — Iay.

Hírek és különfelek

TRIANON.

Tizenhét esztendővel ezelőtt, 1920 június 4-én délután 5 órakor beteljesedett Magyarország tragédiája: megtörtént a békeszerződés aláírása, mely feldar-bolta az ezeréves Magyarbirodalmat, el-vette az ország területének háromgyed-részt, népesség megkérdése nélkül ille-gen uralom alá rendelte a magyar állam-polgárok kétharmadát, a csehek, a romá-nok és a szerbek gyűlölködő elnyomá-sának szolgáltatta ki az ősi ország min-den harmadik magyar anyanyelvű lakó-sát. Az aláírás Versaillesban, a kis Trian-on kastélyban történt, melyet Francia-ország nőbárát királya, XIV. Lajos egyik szeretője, Maintenon asszony számára építtetett. A gálás emlék, az orcpórti genius loci méltóképpen jelezte, hogy az az írásmű, amelyre régi bűnök hajléka-ban ütöttek rá a pecsétet, a történelem leggonoszabb és legbecstelenebb írásmű-ve, mely az érdekeltek hamisításainak, hazudozásainak s a nagyhatalmakat kép-viselő, a döntő bíró szerepét játszó ál-lamférfiak tájékozatlanságának és megte-vesztésének köszönhetette létrejöttét.

Mit mondhatnánk e szomorú év-forduló alkalmából? Csak azt, amit már eddig is százszor és ezer-szer elmondot-tunk. Abba, amit a párisi békeszerzők róla, nélküle elhatároztak, Magyarország nem fog belenyugodni soha, de soha! Aki április 24-én Budapesten látta a ma-gyar társadalomnak valóban minden ár-nyalatát magában foglaló revizós gyűlés résztvevőit, hallotta azt a fölviharzó, va-lóban a szívek mélyéből fölcsapadó in-dulatot, melyben egy méltatlanul mega-lázott és megszorított nép tüntetett elnyomói ellen, aki belenézett azokba a szempárakba, az agg, megtört, de Sime-onként csodát váró és újra kigyúló, a férti és ifjú dacos, ha kell, halálraáztant, a gyermek öntudatlanságában jobb jövőt sejtő és eső szempárjában, az megértett valamit a világtörténelem sodrából, mely a nemzetet egy-egy fordulóján fölemeli, fölmagasztosítja, emberföltöti akaratát iz-mosítja a legegyszerűbb halandót is.

A pillanatot elérkezett!... A történelmi pillanat, amikor egy nemzet sorsát kivih-atjuk a mély süllyedésből és olyan ma-gásra tehetjük, amennyire csak hitünk és erőnk képesíti. A pillanat, amikor a meg-csaló családok számonkérése s a leharadt, megáldozott, kiforgatott, tetszhalálra kár-boztatott igazság feltámadása következik. A történelmi pillanat, amikor a népek végtete továbbmozdul, a sorskerék egyet fordul és magasa ránt, vagy melyre ta-szít szerint, amilyen állapotban talál.

A történelmi pillanat elérkezett, itt van és jai nekünk, ha nem egy belső lelki, szociális, nemzeti egységben ösze-forrott nemzetet, hanem egy egymás el-len lázadt, egymásra fenekedő, „egymás ellen agyarkodó méhrajt” talál. Hasztalan van igazságunk, hasztalan vannak bár-taink, hasztalan ültött a történelem órája, ha bennünket készületlenül talál. Mert a mi dolgunkat csak jomogunk, de soha-szem mások végezhetik el. Magunknak csak jomogunk szabadhatjuk fel azt, ami szolgátságban sanyálódik, mindenki más, még a legbarátságos barát is eldöroban ma-gának tenné. S a felkészültségünk első fel-tétele az, hogy önmagunkban eggyek, a szerzeteház, a visszavonást, a pártviszályt, a gyűlöletet meggyűlölkölké váljunk. (— dny)

Primícia. Szóó István Egerben végzett teológust, városunk fiát Szmr-csányi Lajos egri érsek f. h. 12-én szen-telt fel pappá. Első szentmiséjét az ifjú pap f. h. 16-án (Urnapián) tartja a Fe-rencs plébániai templomban d. e. 9 órai kezdettel. Az asztályári zenekar és dalárda ez alkalmából Haydn miséjét adja elő.

Trianon, 1920 jún. 4-én.

Most 18 esztendeje annak, hogy a nagy Francia állam akkori miniszter-elnöke a Párisban megjelent magyar küldöttek előtt azt mondta: „a dolgok megváltozandó, még ha ezeréves is, nem jogosult a jövőre, ha az igazság-talannak találtatott.”

Milyen száraz és milyen kápráza-tos mondas volt ez Millerand ajkairól, amelynek nyomán azután az ezeréves Kárpátok-koszorúzták szép Magyarorszá-got „Csonka Magyarországgá” tették. S megállapíthatjuk, hogy minden bölcs és józan belátás nélkül...

Mert ez a végítéletet jelző mondat azt akarta kifejezni, hogy Nagy Magyar-országunk határai ezelőtt ezer évvel is igazságosabban voltak.

Milyen furcsa is a történelem, ha az ember más nemzetek lapjait is olvas-gatja és ott egyik lapon olvassa, hogy néhány pár száz évvel ezelőtt a nagy francia nép országghatára nem ott volt, ahol most van s ha akkor a német ró-mai császárság újra nyugat felé tört volna, bizony bizony frankon talán még most is kisebb volna.

De csodálatos, hogy 1920 június 4-én erre nem hivatkozott a társult ha-talmak nevében a dühtől elvakult nagy politikus, de nem hivatkozott azokra a szomorú történelmi multakra sem, amik-ör éppen olyan szenvedéseket kellett élnie, mint most a magyarok.

És nem volt talán az sem helyén való, hogy a „népek akarata” hivatko-zott, mert azt talán most Franciaország is érzi, hogy a népeknek az akarata erő-sebb, mint maga az államhatalom...

A mostani világesemények azt hi-szem nyugtalan éjszakákat okoztak és okoznak a franciáknak, de mondjuk ezt úgy, hogy „ez így van rendjén”....

Talán ezekben a nyugtalan napok-ban észbe fog jutni az a vak megcsont-kítás, amellyel Hazánkat oda juttatta há-romnegyed részben ellenségeink.

Egy gögös, erejének tudatában levő hadvezér a békét kérőnek ismételheti azokat a történelmi szavakat, hogy „jaj a legyőzötteknek” azonban a mai történe-lem mellett a jelenkor eseményei azt felelhetik, hogy „jaj a győzőknek is...” Most látjuk kinőve Európa nagy törzseit a trianoni békekötések korszakait, amikor egyik állam sem tud talpra állani és állig fellegyerkezve a végén a nagyhatalmak mégis csak azt cselek-szik országukban, amit ők akarnak. De annál jobban jár nekünk Magyaroknak, hogy fegyver és védelem nélkül állunk nagy hadseregű ellenségeink gyűrűjében és Európa rokonszenvére csak számí-tatunk....

Milyen érdekesen juttatja kifeje-zésre japán, németország olaszország és más államok, hogy azt kell cselekednie amit népének érdeke kíván, pedig Abesz-zániában nem a „népek örendelkezése” volt a jogcím a háborúra, hanem a szűkség...

Azt mondotta még Millerand: „a szövetségek és társult hatalmak nem me-

hettek tovább.” Az engedékenységre? Vagy a megcsontkításban. Ezt elfelejtette kifejezni, de valószínűleg azt értette, hogy

Bányászaink az Eucharisztikus Kongresszuson.

A salgótarjáni szénmedence katoli-kus bányászársadalmá is kivette részét a XXXIV. Eucharisztikus világkongresszus lélekemelő ünnepségeiből. — Megfür-dette lelkét a krisztusi gondolatok elő-vizeiben, amire a ma emberének elen-gedhetetlenül szüksége van, mert egye-düli gyógyszer a vajdó emberiségnek és egyedüli záloga a békés jövődnek, a mindent kiegyensúlyozó testvér — és felebaráti szeretetnek...

A salgótarjáni közszénbánya r. t. köz-ponti igazgatósága és a bányai igazgatóság átérve a katolikus világünnepség nagy jelentőségét és magasztosságát, a meden-céből 600 egyenruhás bányászal, altiszt-vel és 12 tisztviselővel képviseltette ma-gát. — Az első csoport május hó 29-én hajnalban külvonattal indult után, amelyben 400 bányász a bányazeneke-rral és a tisztviselők, altisztek Hozsátar-tozóikkal vettek részt. Az egyenruhás bányásszázalókat Villányi Miklós bánya-gondnok parancsnok és Ember Kál-mán, Missuth Kálmán, Sey Tamás bánya-alfőrnökök és Tordai Ede bánya-mester vezették. Budapest utcáin nagy feltűnést keltett és mindenütt lelkes taps és éljenzés kísérte a fókuszokkal felsze-relt katonás rendben, fegyelmélettel felvonuló fekete bányászcsapatot. A leg-utolsó mise félmilliónyi résztvevőre köz-ött a bányásszág fekete színelőjáték-ból is kivilágított az isteni szikra, a lélek. A lelki élmény lenyűgöző fensége megnyi-totta a színpadon szíveket, átváltoztatta a mindég halállal szembenező komor, gond-terhes arcok, — mert érezték, hogy most az örök élet magvetője Krisztus néz velük szembe.

Délután a kongresszusi zárókörme-net szítáló esőben indult el a Baziliká-ból. A bányásszázalókat lobogóit előtt Du-bovsky Elemér, Lénárd Károly bányai-igazgatók, Császár Pál, Krupár Géza bánya-alfőrnökök, Sinkovits János mérnök, Kárpáthy Antal intéző, Schultész Alfréd, Koppány István, Koltay Imre, Kimpán Aladár, Schlatter Károly és Weber Pé-ter tisztviselők haladtak, utánuk Villányi Miklós bányagondnokkal az élén a bánya-zenekerek Vilezsi Richárd vezetésével és a bányásszázaló. — Az Oltárszent-séget kísérő belátatlan tömeg az egyre sűrűbben zuhogó eső ellenére is nyugodt fegyelmélettel vonult az Andrássy-uton végig, villámlás és mennydörgés közepette szállt ezek ajkáról az ének: Ez nagy Szentégy valóban...

Bőrig áttáza, áttáza érkezett a menet a Hősök terére, mégis amikor meg-kezdődtek bányászaink, hogy milyen érzéssel indulnak haza, kivétel nélkül azt

válaszolták, hogy minden fáradságot meg-ért, hogy ott lehettek, mert ezt a napot nem fogják elfelejteni soha. — Az ün-nepség hangulatát egy megható kis epizód tette még emlékezetesebbé. A legá-tusi mise után, amikor a közönség már a kijáratok felé igyekezett, két hölgy és egy fiatal leányka azzal a kérésrel for-dultak a bányászok vezetőjéhez, — Vil-lányi bányagondnokhoz — hogy játszsza-sa el a zenekarral a magyar Himnusz-t. A parancsnok szívesen tett eleget kérésük-nek. 400 bányász feszes vigyázba me-redt és felcsendült a nemzeti imádság hangjai. A két hölgy és a kislány pedig zsebkendőbe rejtve arcukat, zokogtak. Erdélyiek voltak, anya és leánya, a kislá-ny, mint megtudtuk, még soha sem hallotta a magyar Himnusz-t. A szívebe markolt ez a jelenet s a kitóduló közönség is megállt, barsogott az ének, de a szemekből, — meg a kemény megedzett bányászarcokon legördült egy-egy köny-csepp. A jövőbe bízó nemzeti öntudat tisztá könyncseppei voltak ezek, ame-lyek ott összekapcsolták a szabad és rab magyarok lelkét.

A Szent Istváni jubileumi év kezdő ünnepségére május 30-án 200 egyenruhá-s bányászát küldött a bányai igazgatóság Budapestre a már fent említett vezetőtisztek vezénylete alatt. Ez a csoport szerencsé-ssebb volt, mert ragyogó napsütésben vett részt a Szent József körmenetben és a Hősök terén megtartott színpompás ün-nepségekben. — Amerre elvonultak, a sor-latát álló közönség és a tribünök közönsé-gé, lelkesen megtapsolta a magyar bánya-szokat. Szívet melegítő volt ez a lel-kesedés és a bányászokat is boldog örömmel töltötte el, hogy a főváros köz-önsége megbecsüli a magyar bányász-t, a bányászat fontos és nehéz iparágának fekete egyenruhát viselő katonáit. — Mikor bucsut vettünk Budapesttől, a pálya-udvaron felsorakozó bányászok némán tisztelegtek zászlójuknak a bányászim-nusz hangjai mellett, jelezve az ünne-pések végét, — úgy éreztük, nem mul-tak el nyomtalanul a bányászok lelkében sem ezek az ünnepnapok. Megteltődtek a lelkek valami csodálatos energiával, ami több a gyomrot megnyugtató mindennapi kenyér narkotikumánál is, ami emberibb-teszi az embert és közelebb hozza te-metőföldre, Istenhez. — Az Eucharisztia nagy misztériuma és a kétezeréves kato-likus egyház világát átfogó ereje az, ami áttáza a lelkeket és felszívódott minden sejtjébe. — Ez az a szikla, amely minden időkben szilárdan és megingatlanul áll a legkeményebb viharokban is, ez az a világító-torony, amelynek fénykévéje utat mutat a biztos rév felé a tévelygő

Népünnepély!

MEGHÍVÓ.

A Szent. Erzsébet Róm. Kat. Nőegylet szokásos évi jótékonycélú népünnepélyét f. évi június hó 12-én (vasárnap) d. u. 3 órai kezdettel rendezi a Ligetvendéglőben s erre Salgótarján és környéke aldozatkező közönségét tisztelettel meghívja a Rendezőség. Beleptűdij 20 fillér.

D. u. 3 órától kezdve a közkedvű Szürke-fülek zenekara játszik. 3-5-ig gyermekek, 5-től felnőttek táncolhatnak.

Szórakozások: halászsátor, pofozó-gép, erőmérőgép, célbadobálás. A célbadobálásnál 10 dobás közül 6 találatnál utalványt nyer 1 pohár sörré, vagy 1 pár virsli-re.

Kifülvés verseny értékes nyeremmennyel.

A sátrakban filléres áron kitűnő ételek nagy választékban: sütemények, torták, édessegek, fatányéros, virsli, pezsgőfröccs.

A tárgysorsjáték húzása 6 órakor kezdődik. Főnyeremény egy 6 semélyes porcelán étkező készlet. További nyeremények: szőnyegek, kézimunkák, élelmiszer-háztartási cikkek, élő állatok stb. A nyereménytárgyak egy része a Hangya kirakalóban van kitéve.

Sorsjegy darabonként 20 fillért ér a nőegylet vezetőségi tagjainál, valamint a Nemzeti egyesület titkári irodájában megkaphatók.

Mindenki ott lesz az idény legnépszerűbb, legvidámabb és legolcsóbb jótékonycélú mulatságán.

Megfelelő számú asztalról a rendezőség gondoskodik. Táncl! Ujdoncság! Hangszóró működik!

Eszküvő. Pünkösdi hétfőjén fél 1 órakor tartja esküvőjét Horváth Hedikével Temesszentandrás Guidó okl. vaszkohómérnök, a Ferences plébánia templomában.

Eszküvő. F. hó 1-én, szerdán déli 1 órakor, a déli plébánia templomban esküvőt kötnek Kincs Emil bányatiszviselő Makróczy Máriának. Násznapok voltak: dr. Roth Flóris bányaorvos és Argalás Lajos bankéigvezető. Az esküvői szertartás alatt Csánády Miklós tanár orgonakísérettel Vilezál Richárd bányaüzemkari karnagy hegedült mesteri átirzéssel.

Házasszonyok! Nem kerül pénzbe, még a legjobb téztárcsákat megkapja, ha megkéri a Dr. OETKER-féle világhírű fényképezőreceptkönyvet, melyet bármilyen ingyen megküld a gyár: Dr. OETKER A. Budapest, VIII. Conti utca 25 sz.

Halálhíradás. Forgó Antalné folyó évi május hó 28-án este 1/8 órakor, életének 51-ik, boldog házasságának 26-ik évében, rövid szenvedés után, a szent kenet szentségével megerősítve az Urban csendesen elhunyt. Temetése folyó évi május hó 31-én délután 4 órakor volt a X. ker. új köztemető balottaházából a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint.

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik felejtetlen egyetlen ívét, illetve Aladár bátyám elhunytja feletti mélyszégyen bántatásában részvételükkel előzővel, vagy írásban felkerestek bennünket, ez uton mondunk hálás köszönetet.

*Öz. Löwy Jenőné
Blumenthalné Török Il.*

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, akik feleségem elhunytja alkalmából lájdmunkát részvételükkel enyhítették, ez uton is hálás köszönetet mondunk.

*Forgó Antal
és gyermekei.*

Városunk népe az Eucharisztikus Kongresszuson

Az egyházak, de különösen a bányavallalat és az acélgár impozáns módon vették ki részüket azokból a világraszóló ünnepségekből, mely fővárosunkban folyt le a kongresszussal, illetve annak bezárásával kapcsolatban. A mult héten nap-nap után indultak a különvonalakon, melyeken papjakkal, előjáróikkal élőkön sok-sok ezer ember sietett a soha nem látott ünnepségekre.

Az acélgár küldöttségét Horváth Károly főmérnök, h. igazgató vezette. A hatalmas csoport élén a gyári zenekar haladt, szép játékaival nagy feltűnést és elismerést provokálva. A zenekart a hóhérré bajú Ursutz József karnagy vezette. Utjukon mindenütt ünneplésben volt részük a jó megjelenésű acélgári munkásoknak, akiknek élén az acélgári

tisztviselők küldöttsége haladt.

Nem külső ünnepség volt az, ami ott az embert elkápráztatta, hanem a művészetek, gyönyörű szertartások, szociális és saját gyűlések stb. csodálatos szellemi termékei és megnyilvánulásain keresztül az isteni léleknek megérzése és a nagy tömegeknek látásán feltámadt hitnek, erőnek tudata, amire a mai embernek szüksége van. Iránvált ez a mának ezerféle, megévezsítő szellemi áramlataiban! A nagy arányokat, a példás rendőri és rendezői előkészítő intézkedéseket látva éreztük, hogy a megszállt területek és messze világrészek zarándokai itt hagyták szívüket, elvitték szeretetüket, hogy segítsenek a forrongó emberiség megbékítésében Krisztus szociális szellemét széthinteni.

SZÍNHÁZ.

Városunkban nagy esemény volt Jávör Pál és Abonyi Tivadar szereplése. Jávör Pál a Süt napban, Abonyi pedig a Nemzeti Színház 100 éves múltjáról tartott emlékeződéssel arattak viharos tapokat kiváló szereplésükért. Zilahy Lajos örökbecsű művét könnyekig meghatva élvezte a telt ház, amely a helyi szereplők kiünö együttesét is lelkesen ünnepelte. — A közönség kezdte értékelni a törekvő színészek lelkes játékát s olykor tömeges megjelenésével a színészek nehéz kenyerét is segít biztosítani. Olykor azonban teljesen részvétlenül halad el a színház hirdményei előtt.

Csütörtökön például esemény volt Radó László igazgatónak és R. Szokolay Etának alakítása a „dr. Kerekes Máriában” és csak kevés számú, de teljesen intelligens közönség tapsolt a mesteri alakításnak. — A „Rajta-rajta!” egyfelvonásos operettben Rutkay Marika, D. Gyürky Rózi, Szabó F. László és Sugár Jenő voltak nagyon jók. — Szombaton a *Huszárparádé* operett, vasárnap d. u. 3 ó. a „Fehérvári huszárok”, d. u. 6 és 9 órakor a *Huszárparádé* nagyszerű és mulattató operett kerül bemutatásra. Pünkösdi hétfőjén d. u. 3 órakor a *Csavarogódn*, d. u. 6 és 9 órakor *Le a férfiakkal*, kedden Radó Katóval az *Erdészlány* kerül előadásra. Támogassuk a színházat, mert megérdemli.

Gimnáziumi kirándulás. A gimnázium III. osztálya Réti László tanár vezetésével f. hó 2-án Egerben volt, ahol a történelmi értékű emlékek és intézmények megtekintése után a híres egri uszodában megfürödték a diákok, akik boldog örömmel meséltek a nagy kultúrájú, patinás városban töltött boldog órákról. A diákokat Gémesi tanár és több szülő is elkísérte.

A Kalevala fordítás példányainak kiosztása alkalmából május hó 22-én bőséges meleg ünnepség keretében áldozott Salgótarján társadalmi a finn-magyar testvériségnek. Az ipartestület színháztermét a hatóságok, hivatalok, vállalatok és egyesületek képviselőin kívül színűltig megtöltötték a cserkészek, levették és a középiskolák tanulójúságainak színes seregei. A Hiszekegy élénklése után Kárpáthy Lóránd, Réti Vilmos és Sándor János reálgimnáziumi tanulók óriási tetszés mellett a Kalevalából szavaltak részleteket, Zolner Ernő polg. isk. tanár pedig a tudós alaposságával az örökéletű műből méltón ismertette a finnek hősi épszát, a világródalom egyik legnagyobb kincsét: a Kalevalát. Ezezt lebelet minden szaván, hogy hozzáfértesse és szeretettel foglalkozott a témával.

A polgáriskola énekára Csánády Miklós tanár vezetésével szebbnél-szebb magyar nótákat énekelt igaz gyönyörűségére a megjelenteknek. Majd Horváth László polgármesterhelyettes méltatta a finn-magyar testvériség és a finn közlarság némes magyar barát, elnökeinek, Kallian Kyöstinek áldozatkészését, amely lehetővé tette, hogy a Kalevalában rejlő nagy értékek a magyar ifjúság számára és közkinccsá válottak. Nagy lelkesedéssel osztotta a cserkészek, levettek, gimnázium és polgári iskola részére a Kalevala gyönyörűen illusztrált ünnepi

Csunya nő

nincs többé!

A legelhanyagoltabb arc-bőrt is rövid idő alatt megszépíti a világhírű

nagyenyedi

Kovács krém.

Éjjeli használatra kék csomagolásban (szíros). Nappali használatra sárga csomagolásban (száraz). Figyeljen a védőjegyre!

példányát, mely után a Hymnusz hangjai mellett véget ért ez a szívét-leiket lelmező és a finn-magyar testvériséget méltóképen kifejezésre jutaltott bensőséges ünnepség.

Szirák községben F. hó 12-én d. e. 11 órakor hősi emlékművet lepleznek le. Az ünnepi beszédet ezalkalomról dr. Sztranyavszky Sándor földművelésügyi miniszter, a sziraki járás képviselője mondja.

Szerkesztői üzenetek. D. A harctéren irt költeményeit kezdetleges formájuk miatt nem közölhetjük. A füzetben lévő naplózerű feljegyzések nagy szenvedésekről és sok sok vérről beszélnek, de azoknak lekötése így rendszeretlenül nem lehetséges.

L. Igaza van, a fiatalkoruk és serdületlenek késő esti csavargása és pénzért kérégetől toakodása már türhetetlen. A közönség is hibás, mert nem szidia össze a csavargó gyermekeket és nem hívja fel rá a rendőr-örsem figyelmét.

K. Ugy értesültünk, hogy f. hó 19-én jön filléres gyors Budapestről. Pontos értesítést jövő számunkban adunk.

A karancsi kápolna.

Írta: Vadkerty Béla.

Kápolna áll a Karancs tetején... Romok között, apró kis deszkaház. Halotti csendben, erdők rejtékén. Körülötte szent áhitat tanyáz...

Máló kökereszi vigyáz előtte, Az Istenember néz le róla ránk. Ahogy szemléjük, öröm és béke, Vigasz és boldogság száll le hozzánk.

Köröskörül irdatlan reüteg, Hatalmas, tömbös táorások, Amit csupán csak a madárfüttyök Zavarnak, vagy szellő süttőgások.

A felkelő nap aranyugara Glóriát von a rombalmaz fölé. Betolakszik a kis kápolnába. A megfakult bus szentképek elé...

S úgy ragyog ott, mint az örökmécses Götives templomok csarnokában, Fényétől minden elő beszedés, A melázó mennyei magányban.

Ereszei alatt fecskék laknak, Ök a szentélynek felkent papjai, Az Urat dicsérni odajárnak. Az erdő többi kis dalosai.

Hajnalhasadások ott csicsereg A szórnyas költők egész serege, De amikor vihar bömöl és zug, Eljön a szarvas, dämavd, őzike.

Ez azután az istentisztelet... A szellő sir, a szél meg orgonál, Villámok cikkáznak égő tüzet S a sok lá lángol, mint a gyertyaszál.

A virágokból gyöngyharmat perog, Dus tömjénillat száll fel az égbe, Amikor a pirkadat terjed... Misének és vecsernyének vége.

Valamikor régen, nagyon régen, Ezüstszakállú vén barátoknak Kolostoruk volt itt az erdőben, Akkor másként áldoztak az Urnak.

Idejötték messzi idegenből Koldusok, árva, vérzők, szenvedők. Szárnyalt az imádság a szivéből Zúzósmáktól harsogtak az erdők.

Ma már csend van, temetőnek csendje, A hajdankor a romok közt borong, És a multaknak fényes meseje A halk szellőkben sirva-zsongva bong.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy harcbam,
Hiszek egy távoli föld közepében,
Hiszek magyarországi földmunkában.

Amos.

**Tropikálok
Inprimék
és egyéb nyári ruhák
száraz
vegytisztítása**

Szilágyi

géperőjű üzemében tökéletes.
SÁLGÓTARJÁN, FŐ-UTCA 21.

Bányamozgók híre. A baglyas-aljai és pálfalvai bányamozgók a pünkösdi ünnepek alatt egy kacagató, humoros fordulatokban gazdag, magyar vigjátékot, a RADBIZON A FELESEGEEM-et adják, kiváló szereplőkkel és pompás magyartíji (lilafüredi) felvételekkel. A vigjáték főszereplői: Erdélyi Mici, Páger Antal, Komár Juliska, Ajtay Andor, Bilicsi Tivadar, Pethes Sándor és Vasvári Piri. Kiegészítésül: „Buváruszás művészete, kultúrfilm és Világírók. Előadások sorrendje: Pálfalván jun. 5-én, vasárnap este 6 órakor, jun. 6-án, hétfőn d. u. 2 és este 6 órakor, jun. 7-én, kedden este fél 8 órakor. — Baglyasalján: jun. 6-án, hétfőn d. u. fél 4 és este 8 órakor. — A bányamozgók ezzel befejezik évadjukat és a nyár folyamán szünetelnek.

Felhívás. A rendőrkapitányság felhívja a közönség figyelmét arra, hogy erkölcsi bizonyítványok, utlevelek a más hatósági bizonylatok kiállítására ügyben kellő időben forduljanak a hatósághoz s ne halasszák ezeket a megszerzését az utolsó időpontra, mert a bizonyítványoknak soronkívül való kiállítására a közbeeső hatósági eljárások következtében nem lehetséges.

Dr. Jánossy m. kir. rendőrkapitány.

Iskolásyermekek megerősítése a szentgotthárdi és svábhegyi iskolaszaktanáriumban. Szakorvosaink megállapításai szerint évről-évre emelkedik azoknak a gyenge, verszegény, megerősítésre szoruló gyermekeknek a száma, akiket a zárlevéjük iskolából ki kellene vonnunk és oly intézményekben kellene elhelyeznünk, ahol rendszeres orvosi felügyelet alatt végzett eddigi kezelése és szabadideji oktatási segítségével erősítjük meg szervezetüket. Ezt a célt szolgálják a közföldön nagy számban lévő iskolaszaktanáriumban. Magyarországon a Magyar Iskolaszaktanáriumi Egyesület állított fel eddig két iskolaszaktanáriumi és pedig a subalpin klímájú fenyves erdőktől övezett Szentgotthárdon és Budapesten a Svábhegyen, amelyekben elemi és középszintű leány- és fiú növendékek lettek fel. Svábhegyen leány növendékek csak 12 éves korig. A fennálló rendelkezések értelmében fertőző betegeket az iskolaszaktanáriumban nem vesznek fel, a legbiztosabb előzetes orvosi vizsgálat kötelező. Mindkét intézmény a kultuszminisztérium legmagasabb felügyeletével együtt működik és rendelkezésük értelmében a növendékek vagy a teljes évben ott maradnak az iskolaszaktanáriumban és ott vizsgálódnak, vagy pedig néhány hónapi ott tartózkodás után visszatérnek régi tanintézetükbe, hol — miután az iskolaszaktanáriumban rendszeres oktatásban részesültek — zavartalanul folytathatják tanulmányaikat. Ugy a jövő tanévre, mint a most bekövetkező nyári hónapokra a felvételek és előjegyzések megkezdődtek. A felvétel módjairól részletes tájékoztatást ad és kíváncsi megküldi az intézet ismertetését a Magyar Iskolaszaktanáriumi Egyesület központi irodája: Budapest, VIII. Sándor-utca 26. Lapunk olvasói — hivatkozással lapunkra — az egyesület részéről kedvezményt kapnak.

Felhívás!

VITÉZ KARAY BÉLA ny. százados, engedélyezett galopp úgató

BOOKMAKER
FOGADÁSI IRODÁJÁT
Sálgótarjánban

Fő-utca 21. szám alatt megnyitotta.

Telefon 61. Fogaadások 3-5. Pengé 615L.

NYOMTATOTT: „A MUNKÁ”-nyomdában Sálgótarjánban.

Telefonszám: 46. SALGÓ SERLEG CSOPORT Telefonszám: 46.

mint ÉLASZ. Mátravidéki III. osztály

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Sálgótarján, Fő-utca 244. szám. — Kései: TÁBORI GYULA 161144.

A. Csoport.

Egyesbírói határozatok.

Kivonat az egyesbíró 1938. évi május hó 31-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A május hó 22-i ZISE—MRTK mérkőzés ügyét a majd beérkező bírói-utólagi vélemény alapján a következőképpen tárgyalja.

KBSE II. óvásának helyét ad s a május hó 22-i NOSE—KBSE II. mérkőzést a szabályzat 216. §. 1. bekezdése alapján megsemmisíti s a mérkőzést 2 pontját gólarány nélkül KBSE II. javára írja, mert NOSE ÉLASZ tagjainak be nem fizetése miatt játékgól feljegyzés terhe mellett szerepelt. KBSE II. 5 P. óvásdíját visszafizetni rendeli el. A NOSE-nál a büntetőpontok levonásától eltekint.

Ujházi Mátyás NOSE játékosát a felelősszabályzat 318. §. a alapján 2 hétre tiltja a játéktól május 29-től június 13-ig.

Tábori Gyula előadó. Weiss Arnold egyesbíró.

B. Csoport.

Egyesbírói határozatok.

Kivonat az egyesbíró 1938. évi május hó 31-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A május 29-i SBTC F.—SISE mérkőzést a szabályzat 216. §. 1. bekezdése alapján hivatalból megsemmisíti s a mérkőzést 2 pontját gólarány nélkül SISE javára írja, mert SBTC F. e mérkőzésen immár ötödik alkalommal játékgól feljegyzés terhe mellett tiltott arra, hogy az

SBTC F. 1938. IV. hó 16. IV. hó 30. V. hó 7. és V. hó 28-án kelt hivatalos közlönyökben közzétett felhívásoknak s utasításoknak a vele szemben benyújtott óvások s a szóbanforgó közlönyökben megjelölt büntetések dacára sem tett eleget, az idetzett legutóbbi közlönyben reávonatkozó szigorú figyelmeztetésre sem reagált, ezért a szabályzat 21. §. 8. bekezdése alapján az ezévi hajnokságban való további részvételtől eltiltja és a szabályzat 212. §. 7. bekezdése értelmében SBTC Forgácsnak eddig lejátszott mérkőzéseinek pontjait érvényteleníti s a még le nem játszott mérkőzések 2 pontját gólarány nélkül kisorsolt ellenfelei javára írja s az SBTC Forgácsot a 208. §-ban megjelölt sorrend szerint utolsó helyezettnek nyilvánítja. Egyben játékgól feljegyzés terhe mellett megtiltja az SSCs összes csapatainak, hogy ebben a sportévbén SBTC Forgács csapatával akár csak barátságos mérkőzést is játszanak. A tekintély és a sportfegyelem érdekében így kellett határozni.

Június 5-i mérkőzések!

Egyesület	Óra	Pálya
PBTK—VAC	1/24	PBÜSE
SISE—SAC	3	SISE

Tábori Gyula egyesbíró.

APOLLÓ MOZGÓ STARJÁN

Pünkösdi ünnepi műsor:

1938. Június 4.—7-ig.
Legújabb magyar film!

AZ EN LANYOM NEM OLYAN!

Kiegészítésül: M. híradó.

Június 8-án és 9-én este 8 órakor!

AZ ASSZONY és az ORVOS

Fősz: Loretta Young

TOPHAT

Fősz: Ging Rogers.

Kieg: Fox híradó.

Nógrád és Hont k. e. e. vármegyék központi választmánya.

181/1938. kp. v. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. Belügyminiszter Urnak 53.000/1936. számú rendelete értelmében történt eljárásnak megfelelően Nógrád és Hont k. e. e. vármegyék területére érvényes és az országgyűlési képviselőválasztókról szóló 1925. évi XXVI. tc. 39§-a értelmében a központi választmány által elkészített ideiglenes választói pótnévjegyzékek és a kihagyottak jegyzékei minden szavazókörben közzé kell adni és a választókörbe tartozó összes községnek ideiglenes választói névjegyzékei és a kihagyottak névjegyzékei is.

A megjelölt napokon a községi (városi) előljárásság egyik tagjának jelenlétében délelőtt 8 órától 12 óráig a névjegyzéket bárki megtekintheti és a köznapokon délután 2 órától 6 óráig lemoshatja.

Azok, akik a névjegyzék ellen az 1925. évi XXVI. tc. 40. §-a illetőleg az 53.000/1936 B. H. számú rendelet 9. §-a értelmében felszólalással élni jogosultak, felszólalásukat 1938. évi május hó 16. napjától ugyanezen hónap 30. napjáig, illetőleg az 53.000/1936 B. M. számú rendelet 9. §-a értelmében való felszólalás miatt 1938. évi május hó 16. napjától június hó 14. napjáig bezárólag a vármegyei központi választmányhoz intézve a községi (városi) előljárásságban írásban benyújthatják. A benyújtott felszólalások benyújtásuktól kezdve 1938. évi június hó 14. napjáig bezárólag a községi előljárásságoknál ugyancsak közzé kell adni és a kihagyottak névjegyzékét az ellenük benyújtott felszólalásokkal és észrevételekkel, továbbá a választóigazgatóság szempontjából átvizsgált kérelmeket a kérelmekre rávezetett észrevételekkel, valamint a felszólalások iktatókönyvével együtt közösen küldendő az államválasztási alispánhoz bejuttatják.

TENISZÜTŐK

KEZDŐK, HALADÓK ÉS VERSENYZŐK RÉSZÉRE LEGOLCSÓBBAN ÉS LEGJOBB KIVITELBEN

VÉGH KÁLMÁN

KÖNYV- ÉS PÁPIRKERESKEDESBEN KAPHATÓKI

gyei központi választmányhoz intézve a községi (városi) előljárásságban írásban benyújthatják. A benyújtott felszólalások benyújtásuktól kezdve 1938. évi június hó 14. napjáig bezárólag a községi előljárásságoknál ugyancsak közzé kell adni és a kihagyottak névjegyzékét az ellenük benyújtott felszólalásokkal és észrevételekkel, továbbá a választóigazgatóság szempontjából átvizsgált kérelmeket a kérelmekre rávezetett észrevételekkel, valamint a felszólalások iktatókönyvével együtt közösen küldendő az államválasztási alispánhoz bejuttatják.

Június hó 15-én Sálgótarján és Balassagyarmat m. városok polgármesterei, valamint a községi és közigazgatók az ideiglenes névjegyzékeket és a kihagyottak névjegyzékét az ellenük benyújtott felszólalásokkal és észrevételekkel, továbbá a választóigazgatóság szempontjából átvizsgált kérelmeket a kérelmekre rávezetett észrevételekkel, valamint a felszólalások iktatókönyvével együtt közösen küldendő az államválasztási alispánhoz bejuttatják.

Balassagyarmat 1938. április hó 20.

Baross s. k.

alispán,

a központi választmány elnöke.

„Szent István Serleg” a kézműipari tökéletesség és a kereskedelmi értékesítésre való alkalmasság jutalmazására. A Szegei Ipari-kamara elnöksége tegnap tartott ülésén elhatározta, hogy Szent István év alkalmából, amellyel egybeesik a június 4-én kezdődő 12-ig tartó jubileumi X. Szegei Ipari Vásár „Szent István Serleg” elnevezéssel vándorúti gyanánt egy magyar koronával díszített ezüst serleget adományoz a Szegei Ipari Vásár részére. A 40 cm magas serleg fedőlapján a következő felírat viseli: A Szegei Ipari Vásár Szent István Serlege. Adományozta a Szegei Kereskedelmi és Iparkamara 1938. „A serleg alsó része ezüst lapokból van összeállítva. Mindegyik ezüstlap arra szolgál, hogy az egyes években kitértetett iparosok” neve oda bevéssék. A kamara elnökségének elgondolása szerint a vándorúti formájában adományozott serleget az Ipari Vásárt rendező szegei ipartestület őrzi. A Szegei Ipari Vásár tulajdonában kézműipari jellegének megfelelően a serleg minden évben annak a kézműiparos kiállításnak a kiállítására szolgál, aki a vásáron bemutatott tárgyain legjobb egyesített a kézműipari tökéletességre és a kereskedelmi értékesítésre való alkalmasságát, Szegei polgármestere elnökletével öt tagú bizottság dönt minden évben a serleggel való kiállításról.

Élelővétel. A helyőrség alakulatai f. évi június hó 18-án helyett június hó 20-án veszi igénybe a lőteret világságtól a sötétség beálltáig a Somoskői-falutól DNY-ra eső területen. A többi napok érvényben maradnak.

Két butorozott szoba kiadó Fő-leki-utca 2 szám.

Sürgős. 3—4 szobás lakást keresek, azonnali beköltözés mellett. Cím a kiadóban.

A város virágosításával sok tehetősebb polgár nem törődik. Vegyünk példát az acélgyári gyönyörű virágosításról.

Hirdessen!

A Munka

politikai hetilapban III

Nyomdatásajánló: Végh Kálmán.